

ಬಾಗಿ ನೋಡಿದೆ, ಪಕ್ಕಾ ಬರಿಗಾಲು. ಚಪ್ಪಲಿ ಅಂದ್ರು. ಮತ್ತೇ ಅದೇ ಚಪ್ಪಲಿ ಮಾತು, ಯಾಕ ಅಲ್ಲಿ ಕಾರನಾಗ ಅದಾವಲ್ಲ ಅಂದೆ. ಅದೇ ನೀವು ಕಾರನಾಗ ಚಪ್ಪಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಎಂಟಾಣೆ ಉಳಿಸಾಕ ಹೋಗಿ, ಬಡವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆತೀರಿ ಅಂದ್ರು. ಗಾಬರಿ ಬಿದ್ದೆ. ಆಮೇಲೆ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಾ ಬಸಣ್ಣೆ, ಇಲ್ಲೇ ಇರತೀನಿ ಎಂದು ಒಂದು ಜಾಗಾ ಕಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿದ್ದು. ದೇವರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಬಂದು ಆಕೆ ತೋರಿಸಿದ ಜಾಗಾದ ಕಡೆ ಹೋದೆ. ಕಟಾಂಜನ ಒಳಗ ಅವಳು, ಹೊರಗ ನಾನು.

ಚಪ್ಪಲಿ ಚೀಲದಾಗ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಒಬ್ಬರ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಟೋಕನ್ ಕೊಡತಿದ್ದಳು. ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಏನ ತಗೋತಿ ಅಂದ್ರು. ಚಪ್ಪಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಏನಾದ್ರೂ ಕೊಡು. ನಕ್ಕೆ, ಆಕೆ ನಗಲಿಲ್ಲ. ಚಪ್ಪಲಿ ಕದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಾಯಾಕ ನೋಡು ಅಂದ್ರು. ಕಾಯಕದ ಮಾತಾಡಿ ವೇದಾಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಬಾಂಬ ಹಾರಿಸಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮಂತೋರೋ ತಿಂಗಳ ನಾಕ ಅಂಕಿ ಸಂಬಳ ಎಣಿಸೀರಿ, ನಾಕು ರೂಪಾಯಿ ಶಾಯಾಣತನ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ನಾಗ ಚಪ್ಪಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರತೀರಿ. ನಾವು ಹೆಂಗ ಬದುಕೋದ ಕೋಡಿ! ಅಂದಾಗ ಏನೋ ತೋಗೊಂಡು ಹೊಡಿದಂಗ ಸದ್ದು. ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸ್ತು. ಇವ ಹೋದ್ದ ಒಬ್ಬಾಕಿ ಮಗಳು. ಅಕಿ ಗಂಡ ಮೊನ್ನೆ ಇಲ್ಲೆ ಕೊವಿಡಾಗ ಡೆಮ್ ಅಂದನಾ! ಏನ್ ಮಾಡಲಿ.? ಇದು ದೇವರ ಜಾಗಾ. ಚಪ್ಪಲಿ ಕಾಯೋ ಕೆಲಸ ನೋಡು. ಎಂದು ಕಣ್ಣೆರು ಆದ್ರು. ಅಕ್ಕನ ನಸೀಬ ತೇಲೇಕಂತ ಆಕಿಗಂತ ನಿನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿ ಕದ್ದೆ. ಈಗ ಮಗಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ನಸೀಬಕ್ಕಂತ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಾಯತೀನಿ ಅಂದ್ರು. ಸಂಕಟ ಆಯಿತು. ಮಗ್ಗಲ ಹೊರಳಿ ಕಣ್ಣೆರು ಒರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆಗಲೇ ಮೊಮ್ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಚಾ ತರಿಸಿದ್ದು. ಎರಡು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಲೋಟಾಕ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಕುಡಿ ಅಂದ್ರು. ಅಷ್ಟು ಚಪ್ಪಲಿ ರಾಶಿಯೊಳಗ ಅಕಿನ ಭುಜಕ್ಕುಭುಜ ಕೊಟ್ಟು ಚಾ ಕುಡಿದೆ. ಯಾಕೋ ಎಂದಿಗಿಂತ ಚಾ ಬಾಳ ರುಚಿ ಅನಿಸ್ತು. ಬಾ ಮನಿಗೆ ಅಂದು ಹೊರಟೆ, ಚಪ್ಪಲಿ ಇಲ್ಲದ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು. ಚುರುಗುಟ್ಟು ಕರುಳಿನ ಸಂಕಟದ ಮುಂದೆ ಕಾಲು ಚುರುಗುಟ್ಟಿದರೂ ಏನೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಮನಸು ಹೊಕ್ಕು ಎಳೆತಾ ಇತ್ತು.

ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿ ತಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಗಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಊದಿಸಿಕೊಂಡು ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಡಲೂ ಆಗದೆ ಒದ್ದಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅರಳೆಣ್ಣೆ ಔಡಲೆಣ್ಣೆ ಸವರಿ ಎಂಟದಿನ ನೆಗೋಶಿ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಚಪ್ಪಲಿ ಜೊತೆ ಟೂ ಬಿಟ್ಟೇನಿ, ಆದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಚಪ್ಪಲಿಯೊಳ ಒಂದಾಗಿನಿ. ಹಾಗೇ ನೆಗೋಶಿ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಇಟ್ಟು ಅಡ್ಡಾಡಿದವರು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಮಾಸ್ತಾರ, ರೈತಾಪಿ ಮನೆಯ ಮಗ. ಅಣ್ಣನೂ ರೈತ. ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನ ಓದಿಸಿ ಮಾಸ್ತರನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು. ಮಾಸ್ತಾರ ಸಾಲಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚು ಚಪ್ಪಲಿ

ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಬರೋರು. ಆದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ಆದರೂ ಚಪ್ಪಲಿ ಬಣ್ಣ ಕೂಡಾ ಸವೆದಿಲ್ಲ. 'ಟ್ರಂಕನಾಗ ಇಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡತಿ' ಅಂತ ಶಿಕ್ಷಕರು ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡೋರು. ಒಂದಿನ ಇನ್ನೆಷ್ಟಿಗೇಶನ್‌ಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರ ತಂಡ ಹೋಯಿತು. ಮಾಸ್ತಾರ ಚಪ್ಪಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ನಾಗೋಶಿ ಮೇಲೆ. ಮಿಂಚುತಿದುವಂತ. ಮನಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಕೈಚೀಲದಾಗ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಬರತಿದ್ದರು ಅನ್ನೋದು ಕೇಳಿ ಶಾಕ್ ಆಗಿದ್ದು. ಕಾರಣ ಅವರಷ್ಟ ಸತ್ತಾಗ ಅವರಣ್ಣನ ತೊಡಿ ಮೇಲೆ ಇವರು ಮೂರು ವರ್ಷದ ಕುಡಿ. ಜೀವಮಾನವಿಡೀ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲದ ಅಣ್ಣ ಅದೆಷ್ಟು ಮುಳ್ಳು ತುಳಿದು ರಕ್ತ ಒಸರಿದರೂ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಎಕರೆ ಹೊಲದಾಗ ದುಡಿದು ಇವರನ್ನ

ಓದಿಸಿ ಸಾಲಿ ಮಾಸ್ತರನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅವರ ಮುಂದೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಡಾ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಆಗದೆ, ಸಾಲಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಾಕ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಬರಲೂ ಆಗದೆ ಈ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಣ್ಣನ ಮುಂದೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಅಡ್ಡಾಡಬಾರದು ಅಂತ ಬ್ಯಾಗನಾಗ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಸಾಲಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಮೆಟಗೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಸಾಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಗೇಟ್ ದಾಟಿದ ತಕ್ಷಣ, ಮತ್ತೆ ಚೀಲದಾಗ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಡೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಮಾಸ್ತಾರ್ ಕಂಡು ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳು ಇರದಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮಂದಿರು ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಅನಿಸಿ ಕೈ ಮುಗಿದಿದ್ದೆ. ರಾಮನ ಮರದ ಪಾದುಕೆ ತಂದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ತಾನೂ ಬರಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಿದ ಭರತನಂತೆ ಈತ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಲಿಗಾಲದ ಭರತನಾಗಿದ್ದ.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕವಿ ಬಿ.ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್‌ರವರ ಕವಿತೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೆಂಗ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲಿ. ಚಪ್ಪಲಿ ಅಂಗಡಿಗಿ ಹೋದಾಗಿನ ಕಿರಿಕಿರಿ ಇದು. ನನ್ನಷ್ಟೇ ಉದ್ದದ ಚಪ್ಪಲಿ ತೋರಿಸಲು ಹಣ ಬೀಳತಿದ್ದ ಅಂಗಡಿಯವ ನಿಮ್ಮ ಚಪ್ಪಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಪದೇ ಪದೇ ಚಪ್ಪಲಿ ಅಂತ ಬಂದು ಕೂಡಬ್ಯಾಡಿ ಅಂದಿದ್ದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದಿನ ಅವನ ಅಂಗಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ದೇವರೆ ನಾನು ಖರೀದಿಸಿದ ಚಪ್ಪಲಿ ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಒಪ್ಪಲಿ ಚಪ್ಪಲಿ ತೋರಿಸುವ ಸುತ್ತಿಗೆ

ಅಂಗಡಿಯವ ಬೈಯುವುದು ತಪ್ಪಲಿ ಎಂದಿದ್ದೆ ಯಾಕಪ್ಪ ದೇವರೆ ಇಂತಹ ಉದ್ದ ಪಾದ ಕೊಟ್ಟಿ ಪಾದವೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೋ ಏನೋ ಆ ದೇವರು ತಥಾಸ್ತು ಎಂದ. ಸೈನಲ್ ಕಾರ್ಡ್ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಆದ ನನ್ನವರ ಕಾಲಿನ ಒಂದು ಪಾದವನ್ನೂ ಡ್ಯಾಮೇಜ್ ಮಾಡಿದ ದೇವರು. ನೂರಂಟು ಬಗೆಯ ಚಪ್ಪಲಿ, ಸ್ಲಿಪರ್, ಶೂಜ್ ತಂದು ತಂದು ಚಪ್ಪಲಿ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ ಕಾಲು ಹೋದರೇನು ಪಾದಕ್ಕೇನು ಕೊರತೆ ಎಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬಾರಿ ಒರಿಸಿ ತಿಕ್ಕಿ ತೋಳಿಸಿ ಪಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿಸಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಯಾರ ವಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯೋ? ಗ್ಯಾಂಗ್ರೀನ್ ತುತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಪಾದ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನನ್ನವರು ಮತ್ತೆಂದಿಗೂ ಪಾದಕ್ಕೆ ಪಾದರಕ್ಕೆ ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರು. ಚಪ್ಪಲಿ ಎಂದರೆ ಹತ್ತಲೆಯಲಿ ದಶದಿಕ್ಕು ತಿರುಗಿ ನೂರಂಟು ಬಗೆಯ ಚಪ್ಪಲಿ ತಂದು ಸ್ಟಾಂಡ್ ತುಂಬಿಸಿದ್ದವರು. ಪಾದವೇ ಇಲ್ಲವಾದ ಮೇಲೆ ಪಾದರಕ್ಕೆ ಯಾತಕೆ ಎಂದು ಪಾದ ರಕ್ಕೆ ಮೋಹ ತೋರೆದು ಬಿಟ್ಟು ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜೊತೆಯಿದ್ದವು. ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಯೇ ಕಿವಿಯಾಡಿಸಿ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಸಪ್ಪಳದ ಮೇಲೆಯೇ ನಾನೂ ಬಂದೆನೆಂದು ಊಹಿಸಿದ ಅವನ ಆ ಅಂತರ್ಧ್ಯಾನ ಮೇಲೋ ನನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿ

ಮೇಲೋ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಅದು ಜೋಡಿ ಜೀವಗಳ ಭಾವ ಬಂಧನ.

ಈ ಬಂಧನವೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಕಳಚಿ ನನ್ನವನು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದ ದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಇವನನ್ನು ಕೊನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾ ಎಂದು ಕಳಿಸಲು ಬಂದವರು ರಾಶಿ ಚಪ್ಪಲಿಯೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿದ್ದರು, ಅವನ ಮುಂದೆಯೇ ಜೋಡಿ ನನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿ ಅಗಲಿ ಒಂದೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಯಾಕೋ ಚಪ್ಪಲಿ ಹುಡುಕಿ ಮೆಡಬೇಕು ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಳಿಸಲು ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಡೆದೆ, ಕಾಲಿಗೆ ಕಲ್ಲಹಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿದ ಅನುಭವ. ಇದ್ದಾಗ ಒಂದಿನವೂ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹೋದ ಮೇಲೆ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಡೆದರೂ ಅವನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಜೋಡಿನ ಕಥೆಯೇ ಇಷ್ಟು. ಒಂಟಿ ಚಪ್ಪಲಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಅವನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಚಪ್ಪಲಿ ಮನದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮಾಸಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಳೆದುಹೋದ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಹುಡುಕಿ ತರಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಳೆದುಹೋದವನ ಪಾದಗಳನ್ನಂತು ಹುಡುಕಿ ತರಲಿ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in